

W marcu 2022 r., wkrótce po rozpoczęciu pełnoskalowej inwazji, Drapaty stanął na czele Operacyjnego Ugrupowania Wojsk (OWU) „Południe”. Dowodzone przez niego oddziały powstrzymały rosyjską ofensywę na Krzywy Róg oraz przeprowadziły skuteczne kontrataki, wyzwalaając szereg miejscowości w obwodach dnipropektrowskim i chersońskim. Od sierpnia do listopada 2022 r. dowodzone przez wojska brały udział w operacji wyzwolenia Chersonia. Później, do stycznia 2024 r., Drapaty dowodził OWU „Chersoń”, a następnie został mianowany zastępcą szefa Sztabu Generalnego SZU do spraw szkolenia. W maju 2024 r. powierzono mu też dowództwo nad Operacyjno-Taktycznym Zgrupowaniem Wojsk „Charków”, odpowiadającym za obronę obwodu charkowskiego przed kolejną rosyjską ofensywą. W listopadzie 2024 r. mianowano go dowódcą Sił Lądowych SZU, a w styczniu 2025 r. również Operacyjno-Strategicznego Zgrupowania Wojsk „Chortyca”.

W czerwcu 2025 r. zrezygnował ze stanowiska dowódcy Sił Lądowych po rosyjskim ataku na poligon wojskowy w obwodzie sumskim. Wziął odpowiedzialność za życie mu podległych, choć to nie jego osobisty błąd zadecydował o śmierci wojskowych. Prezydent Zełenski przyjął jego dymisję, niemniej awansował go zarazem na dowódcę Sił Połączonych SZU.

Drapaty jest uważany za przedstawiciela nowej generacji ukraińskich dowódców – wykształconego już w niepodległej Ukrainie, zdolnego do myślenia strategicznego oraz przywiązującego dużą wagę do ochrony życia podległych żołnierzy. W obliczu konfliktu Fedorow-Syrski wyraził poparcie dla odwołanego ministra.

Żonaty, ma syna i córkę.

<https://www.osw.waw.pl/pl/publikacje/analizy/2026-07-22/zmiana-naczelnego-dowodcy-sil-zbrojnych-ukrainy>